

tydelighed i de europæiske Staters Række; thi kun gennem en saadan Betragtning tør vi haabe at komme til en sund Balance, og det er et oprigtigt Ønske, som jeg her maa udtale, at det maa lykkes Rigsdagens og Regjeringens forenede Kræfter at naae dertil. Jeg troer, at Regjeringen kan have mange Vanskeligheder at overvinde naar den skulde træde til og tage Initiativet til en Omformning af vort forældede Statsmaskineri; men jeg troer ogsaa, at der kan være Mænd i Regjeringen, som, naar de fik den Støtte, Rigsdagen kan give dem, ikke vilde vige tilbage fra at slutte sig sammen med os, der som Folkets naturlige Vogtere skulle vaaage over, at de enkelte Borgere ikke blive trykkede ved Statter i den Grad, at Armod derigjennem udbreder sig i Landet.

Roch: Da den høitærede Finantsminister forelagde Forslag til Finantsloven for det kommende Aar, yttrede han i Aaledning af de Anmærkninger, hvormed han har ledsaget sit Forslag, at Thingets Medlemmer ved en Sammenligning med tidligere Aars vilde finde dem baade fyldigere og tungere end hidtil. Jeg skal ikke indlade mig paa nogen Sammenligning, men villig erkjende, at det første Epitheton passer paa Anmærkningerne, idet der gaaer igjennem dem en Klarhed og Fyldighed, som maa være ethvert nyt Medlem i Saget, saaledes som jeg er, særdeles kjærkommen, idet man derved bedre kan finde omkring i Statshuusholdningens ofte meget vidtløftige Labyrinth. Men desværre maa jeg ogsaa — rigtigt nok i en anden Forstand end den, hvori Ministeren tog det — slutte mig til den Udtalelse af den høitærede Minister, at Forslaget er noget tungt; det falder noget tungt i den Bægtfaal, som vipper til Underbalance; thi Resultatet af dets Indhold er jo som bekjendt af Finantsministeren calculeret til en Underbalance af noget over 5,100,000 Rd. i det kommende Finantsaar, og der er derhos stillet i Udsigt yderligere Bejæring fra Indenrigsministeriets og Marineministeriets Side. Det er endvidere blevet udtalt, at en paaregnet Meerindtægt af Classeloteriet muligens ikke vil være at opnaae, og allerede af disse Grunde kan man være forberedt paa, at Underbalan-

cen, hvis den overhovedet maatte vise sig virkelig at være af den Størrelse, der er angiven i Finantsloven, vil blive endnu større. Der kunde vel ogsaa være en eller anden Indlægtspost, som jeg ialfald for mit Vedkommende kunde finde Aaledning til at indstille til Medsættelse. Jeg skal saaledes blandt andre fremhæve Indtægten af Departementsportler, der findes opført i § 5 under 4 b, og som figurerer med en Sum af 72,300 Rd. Under denne Sum vil der nemlig findes en Post paa omtrent 20,000 Rd., der indgaaer for Bevillinger til at svare høiere Rente end 4 pCt. i Henhold til Loven af 1855. Det forekommer mig, at saaledes som Forholdene i det Hele have udviklet sig i de senere Aar, idet det saagodt som er aldeles umuligt at faae private eller offentlige Midler tillaans i faste Eiendomme mod en lavere Rente end 4 1/2—5 pCt., er det i høi Grad ubilligt end yderligere at beskaffe de Debitorer, som see sig nødsagede til at svare en høiere Rente end den, der er forudsat i Loven, og jeg skal derfor forbeholde mig at stille Vædringsforslag i saa Henseende, naar vi komme til næste Behandling af Finantsloven. Jeg har gjort denne lille Digression for at antyde, at saafremt den beregnede Underbalance skulde findes at være fuldkommen rigtig, saa kunne vi ikke engang vente, at den skulde være Maximum. Jeg troer imidlertid, at man, naar man seer lidt nøiere til, da vil finde, at den høitærede Finantsminister ingenlunde havde behovet at give os et saa mørkt Billede af vor Finants-tilstand, og jeg troer dette saameget mere, som der jo under de 5,100,000 Rd. befinder sig et Capitalafdrag paa vor Gjæld af 2,200,000 Rd. og yderligere et Afdrag til Nationalbanken paa 250,000 Rd. Der er en gammel Sætning, som siger, at den, der betaler sin Gjæld, forøger sit Bo, og det forekommer mig, at denne Sætning ret vel vil kunne finde Aaledning i dette Tilfælde. Naar en Mand har den Frihed, at han kan afdrage og lade være at afdrage paa sin Gjæld, saa vil det neppe falde ham ind at gjøre et saadant Afdrag i et Aar, hvor han ikke har havt Overflud gennem sine aarlige Indtægter; men her er Staten i det Tilfælde at skulle afdrage og ogsaa